

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 85/9375

Daiva Gasiūnienė pradėjo dirbti Anykščiuose

2 psl.

Rajonas ir toliau sparčiai traukiasi

2 psl.

Svarbi informacija nugula archyvuose

3 psl.

PERKA:
Mišką išsikirtimui.
Mišką su žeme.
Įvairią medieną.
Žemės ūkio žemę apaugusią krūmais.

PARDUODA:

Malkas rąsteliais (3 m) ir kaladėlėmis.
Sausas skaldytas (eglė, juodalksnis, beržas).
Teikia miško ruošos paslaugas.

Įveisia mišką žemės ir miškų ūkio paskirties žemėje.
Tel.: (8-698) 13566, (8-610) 45442. El. p.: aldaspat@gmail.com

šiuipinys

Sugrįžimas. Pagrindinė LRT naujienų laida „Panorama“ stiprina orų rubriką - bene populiariausia Lietuvos klimatologė, anykštėnė Audronė Galvonaitė nuo lapkričio 4-osios kiekvieną pirmadienį ir ketvirtadienį „Panoramoje“ ne tik dalyvis išvalgomis apie artimiausių dienų orus, bet ir pasakos apie vis spartėjančios klimato kaitos požymius ir galimas pasekmes. A. Galvonaitė 12 metų kartą per savaitę artimiausių dienų orus pristatydavo laidoje „Labas rytas, Lietuva“. „Ramiu negaliu praeiti: gatvėje, parduotuvėje praeiviai klausia, kada grįšiu į televiziją. Tai štai - grįžtu, - juokiasi Audronė. - Žmonės sako, kad klimatologinius reiškinius paaiškinu jiems suprantama kalba.“

NATO. Lapkričio 7 dieną, ketvirtadienį, Anykščiuose vyks trečioji „NATO diena“. Šiuo renginių ciklu siekiama pristatyti skirtingų Lietuvos regionų gyventojams NATO, organizacijos veiklą regione, suteikti galimybę pabendrauti su kariais. Renginio Anykščiuose lankytojams bus demonstruojama karinė technika, vyks kultūrinė programa. Minint Lietuvos narystės NATO sukaktį, tokie renginiai šiame iš viso organizuojami 5 savivaldybėse, organizatoriai - Krašto apsaugos ministerija ir NATO pajėgų integravimo vienetą Lietuvoje, renginyje taip pat dalyvaus NATO priešakinių pajėgų bataliono, JAV civilių ir karių bendradarbiavimo komandos, Lietuvos kariuomenės kariai ir Šaulių Sąjungos atstovai.

Pareigos. Buvusi Anykščių rajono savivaldybės specialistė ryšiams su visuomene Adelė Aglinskaitė įsidarbino Anykščių švietimo pagalbos tarnybos metodininke. Išėjusi iš darbo savivaldybėje, A. Aglinskaitė kurį laiką gyveno ir dirbo Čekijoje.

Vertė. Buvęs Anykščių bibliotekos pastatas J. Biliūno gatvėje bus pardavinėjamas jau penktąjį kartą. Pardavimo kainą naujame aukcione siūloma mažinti 10 procentų (14 580 eurų) nuo pradinės bendros pardavimo kainos, nustatytos prieš tai organizuotame aukcione.

Brangus vanduo, o lignoninė gali likti be rentgeno aparato

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

Anykščių lignoninės direktorius Audrius Vasiliauskas sakė jaučiąs „tendencingos atmosferos įtaką“, o Anykščių rajono savivaldybės gydytoja Vaiva Daugelavičienė skundėsi, kad su kai kuriais lignoninės medikais nerandanti bendros kalbos.

Autoriaus nuotr.

Spalio 31 dieną, ketvirtadienį, sušauktas 8-asis Anykščių rajono tarybos posėdis. Jame anykštėnų išrinktieji priėmė 23 sprendimus, iš klausė pateiktus informacinius pranešimus. Didžiausias dėmesys šį kartą posėdyje skirtas dviem Anykščių rajono savivaldybei pavaldžioms įstaigoms - Anykščių lignoninei ir UAB Anykščių vandenys.

Anykščių rajono taryba nepritarė Anykščių lignoninės 2020-2022 metų strateginiam veiklos planui bei emociškai reaguavo į UAB Anykščių vandenys direktoriaus Alvydo Gervinsko informacinį pranešimą, kad didės mokesčiai už geriamojo vandens tiekimą bei nuotekų tvarkymą.

Direktoriaus balse pasigedo „ugnelės“

22-iejų puslapių apimties Anykščių lignoninės 2020 - 2022 metų veiklos plane Anykščių rajono tarybos nariai pasigedo konkretumo, priekaištavo direktoriui, kad šis nepakankamai bendraujantis su lignoninės gydytojų kolektyvu, o paties pranešėjo netgi teiravosi, ar jis tikintis tuo, ką veikia, užimdamas direktoriaus pareigas.

„Kiekviename jūsų atsakyme

pirmiausia girdisi atodūsiai ir tada kažkoks pagrindimas. Lyg tai atrodytų, ką galėtumėte daryti, yra viskas iš anksto suprogramuota, kad tai nėra visai įmanoma. Jokios „ugnelės“ jūsų balse. Daktare, jūs juk vadovas šitokios įmonės, derėtų mums visiems įnešti pozityvą, kad iš tikrųjų ta lignoninė gyvuos ir turės papildomų galimybių. Iš to, ką jūs šnekat, niekaip negalima susidaryti tokio įspūdžio“, - sakė konservatorė Rita Kripaitienė.

4 psl.

Formuojasi Anykščių verslo kvartalas

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Verslininkas Audrius Mulevičius, pradėjęs buvusios Anykščių pieninės administracinio pastato rekonstrukciją, pats stebisi projekto sėkme. Didelius pinigus į apleistą pastatą dedantis verslininkas rizikavo, jog investicijos bus išaldytos, tačiau panašu, kad projektas bus sėkmingas.

Buvusios pieninės pastate jau veikia drabužių parduotuvė, gėlių salonas, paties A. Mulevičiaus parduotuvė „Viskas žvejui“, netrukus duris atvers iš „Norfos“ persikrausčiusi kepyklėlė bei sėklų parduotuvė „Sava“.

Vilniaus gatvės „Norfos“ pastate, kuriame patalpas nuomojosi „Viskas žvejui“ parduotuvė, rekonstrukcija A. Mulevičiui buvo stimulas remontuoti jam priklausantį buvusios pieninės pastatą, nes pačiam reikėjo naujų patalpų. Šiame verslininkas planavo sutvarkyti tik pirmąjį triaukščio pastato aukštą, tačiau paaiškėjus, kad verslo patalpų nuomos poreikis Anykščiuose yra, pradeda įrenginėti ir antrąjį aukštą.

Po rekonstrukcijos prekybos centre „Norfa“ liks mažiau nuomojamo ploto, nes bus padidinta pagrindinė prekybos salė. Tačiau „Norfos“ vaistinė ir „Vynoteka“ į

„Norfą“ tikrai grįš.

Tuo pačiu kiemu, kaip ir „Norfa“ bei A. Mulevičiaus verslo centras, naudojasi ir maisto prekių parduotuvė „Anykštukas“. Po tuo pačiu stogu, kaip ir pastaroji parduotuvė, veikia grožio salonas. Čia pat, buvusioje gaisrinės pastate, veikia Algio Bukausko mėsos gaminių parduotuvė. Beje, ūkininkas A. Bukauskas kol kas naudojasi toli gražu ne visomis gaisrinės patalpomis, tad ir šiame pastate gali atsirasti erdvių naujam verslui.

Keturių Vilniaus gatvės pastatų komplekse iš viso bus keliasdešimt atskirų prekybos ir verslo zonų. Panašu, kad šis Anykščių kvartalas tampa esmine miesto verslo ašimi. Šioje vietoje nėra problemų ir dėl automobilių parkavimo, tiksliau - nebūtų problemų, jei vairuotojai „Norfos“ aikštelėje „nemėtytų“ savo automobilių kaip pakliūva.

Apie dvidešimt metų buvusios Anykščių pieninės pastatas stovėjo tuščias. Tikėtina, kad artimiausiais metais jame tuščių patalpų nebus.

Autoriaus nuotr.

Daiva Gasiūnienė pradėjo dirbti Anykščiuose

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Vakar, lapkričio 4-ąją, Anykščių rajono savivaldybės administracijos Architektūros ir urbanistikos skyriaus vedėja vėl pradėjo dirbti Daiva Gasiūnienė.

Ilgus metus šias pareigas užėmusi D.Gasiūnienė po ankstesnės Anykščių rajono valdžios spaudimo perėjo dirbti į gerokai didesnę Panevėžio miesto savivaldybės administraciją, kur ėjo tas pačias pareigas kaip ir Anykščiuose. Panevėžio miesto vyriausiąją architektę D.Gasiūnienė dirbo daugiau nei trejus metus. Į Anykščius ji grįžo be konkurso, mat valdininkus įstatymai leidžia iš savivaldybės į savivaldybę kilnoti be jų kvalifikacijos patikrinimo. Beje, D.Gasiūnienė iki pat paskutinės dienos dirbo Panevėžio savivaldybėje, su kuria atsisveikino tik prieš pat pat šventes.

Po pertraukos Anykščių rajono savivaldybėje prieš kurį laiką pradėjo dirbti ir buvęs administracijos Investicijų ir projektų valdymo

skyriaus vedėjas Mantas Vaičiulevičius, tiesa, jis negrįžo į vedėjo pareigas - tapo šio skyriaus specialistu, dirbančiu pagal darbo sutartį.

Anykščių rajono savivaldybės administracijos direktorė Ligita Kuliešaitė „Anykštai“ sakė, kad D.Gasiūnienė pasiūlytas tas pats atlyginimas, kokį ji gavo Panevėžyje, o M.Vaičiulevičius galbūt uždirbs net mažiau nei gavo ankstesnėje darbovietėje - iki šiol jis dirbo privačioje įmonėje, kuri rengė investicinius projektus.

Baigėsi pretendentų dokumentų į savivaldybės administracijos Statybos skyriaus vedėjus terminas. Tikėtina, kad konkurse dalyvaus bent keli asmenys, nes pretendentams neberekia laikyti bendrųjų gebėjimų testų.

Daiva Gasiūnienė vakar pradėjo dirbti Anykščių savivaldybės administracijos Architektūros ir urbanistikos skyriaus vedėja.

Po rinkimų buvo kalbama, kad į Statybos skyriaus vedėjo pareigas galbūt bus bandoma susigrąžinti Kęstutį Jurkevičių. Tačiau panašu, kad šis planas liko neįgyvendintas.

Priminime, jog į UAB Anykščių komunalinis ūkis direktoriaus pareigas grįžo Kazys Šapoka, o

Anykščių turizmo ir verslo centro direktoriaus pavaduotoja pradėjo dirbti Renata Gudonienė, kuri iki centrų sujungimo vadovavo Anykščių verslo informacijos centrui. Ir K.Šapoka, ir R.Gudonienė į buvusias darbovietes grįžo po konkursų.

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Gali, kai nori

Anykščių rajono vadovų nurodymu, per kelias savaites įrengtas alternatyvus privažiavimas į Svėdasų seniūnijos Bajorų kaimo Pajario gatvę. Šios gatvės gyventojai daugelį metų važinėjo per Vidmantos Balaišytės kiemą jos nuosavu keliu, kol galų gale moteris savo kelią užtvėrė, o kaimynai liko atkirsti nuo pasaulio.

Prieš kurį laiką „Anykštos“ kalbinta V.Balaišytė „Anykštai“ sakė, kad jau nuo 2015-ųjų rašė raštus Anykščių rajono valdžiai, prašydama pasirūpinti alternatyviu privažiavimu, tačiau reikalai nejudėjo. „Per dieną šiuo keliu pravažiuojama 30-40 kartų. Važiuoja ne tik lengvieji automobiliai, bet ir traktoriai, ir miškovežiai. Kelias prie pat mano laiptų ir dėl to ne tik nepatogu, bet ir labai nesaugu“, - kodėl ėmėsi drastiškų veiksmų, „Anykštai“ sakė V.Balaišytė („Teisėtai užtvėrė kaimo kelią“, Vidmantas ŠMIGELSKAS, „Anykšta“ 2019 09 21).

Kai moteris užsitvėrė įvažiavimą per savo kiemą, Pajario gatvės gyventojai kreipėsi ir į Anykščių rajono merą Sigutę Obelevičių, ir į „Anykštą“. Rajono meras pažadėjo išspręsti Bajorų kaimo Pajario gatvės gyventojų problemą.

Spalio pradžioje nuvažiuojame į Bajorų kaimą. Pasirodo, valdininkai, kai nori, žmonių problema gali išspręsti staigiai. 100 - 200 metrų kelio ruožas, kuris anksčiau buvo tikra klampynė, nupiltas žvyru, įdėta pralaida, todėl net po lietingo laikotarpio jis pasidarė visai padoriai tinkamas eksploatuoti.

Bajorų kaimo (Svėdasų sen.) Pajario gatvės gyventojai pagaliau gali važinėti valdišku keliu, o ne per žmogaus kiemą.

Autoriaus nuotr.

Rajonas ir toliau sparčiai traukiasi

Anykščių rajono savivaldybės Teisės, personalo ir civilinės metrikacijos skyriaus duomenimis, per devynis šių metų mėnesius Anykščių rajone mirė beveik tris kartus daugiau gyventojų nei gimė.

Sausio - rugsėjo mėnesiais Teisės, personalo ir civilinės metrikacijos skyriuje įregistruoti 126 kūdikių gimimai. Pasaulio šviesa išvydo 70 berniukų ir 56 mergaitės.

87 vaikai gimė Lietuvoje, 39 - užsienio valstybėse. Iš visų Lietuvoje gimusių vaikų 57 gimė susituokusiems tėvams, 27 - iems pripažinta tėvystė ir 3 kūdikius registravo vienišos motinos.

Jauniausia mama pagimdė būdama vos 16 - os, o jauniausias tėtis - 19 - os metų sulaukęs jaunuolis. Vyriausia mama - 43-ėjų,

o vyriausias tėtis - 50-ies metų vyriškis.

Anykščių rajono savivaldybės Teisės, personalo ir civilinės metrikacijos skyriuje per šiuos devynis mėnesius sudaryti 416 mirčių įrašai. Mirė 191 vyras ir 225 moterys.

Vyriausias vyras mirė sulaukęs 95-erių, o vyriausia moteris - 103-jų metų. Dažniausia mirties priežastis - širdies ir kraujagyslių ligos, vidaus organų piktybiniai navikai. Šiais metais iš gyvenimo savo noru pasitraukė 3 vyrai ir 2 moterys. Vienas Anykščių rajono

gyventojas mirė užsienyje.

Sausio - rugsėjo mėnesiais Anykščių rajone sudarytos 148 santuokos. Anykščių rajono savivaldybės Teisės, personalo ir civilinės metrikacijos skyriuje tuokėsi 76 poros. Į apskaitą įtrauktos 69 bažnyčiose ir 3 užsienio valstybėse sudarytos santuokos.

Šiomet įregistruotas 5 santuokos, kurias įteisindami tuokėsi Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių piliečiai. 12 sutuoktinių porų tuokėsi ne skyriaus patalpose, o pačių pasirinktose vietose.

Jauniausia - šešiolikmetė nuotaka, o jauniausias jaunikis - devyniolikmetis. Vyriausia nuotaka - 71-erių, o vyriausias jaunikis - 67 metų amžiaus.

Šiais metais iki spalio 1 dienos

buvo nutrauktos 39 santuokos. Trumpiausiai, tik 8 mėnesius, santuokoje gyveno viena pora, o ilgiausiai, daugiau nei 30 metų, - 6 poros.

Per devynis šių metų mėnesius išvykimą iš Anykščių rajono į užsienio valstybes deklaravo 227 gyventojai.

Palyginimui - 2018 metais Anykščių rajone registruoti 163 (2017 metais - 183) kūdikių gimimai. Prieš metus rajone mirė 469 (2017 metais - 491) gyventojas.

2018 metais Anykščių rajone sudarytos 201 (2017 m. - 193) santuokos. Pernai įregistruoti 79 (2017 m. - 39) santuokos nutraukimo įrašai.

-ANYKŠTA

spektras

Migrantai. Šiaurės Graikijoje sunkvežimio priekaboje su šaldytuvu pirmadienį aptiktas 41 migrantas, pranešė policija. Pareigūnai sulaukė sunkvežimio vairuotoją iš Gruzijos. Migrantai, tikriausiai afganų kilmės, jaučiasi gerai. Septyniems iš jų ligoninėje suteikta pirmoji pagalba, nurodė policija. „Sunkvežimyje buvo vyrų ir berniukų. Nustatyti jų tautybei prireiks kelių dienų“, - naujienų agentūrai AFP sakė policijos šaltinis. Tą sunkvežimį policija sustabdė greitkelyje tarp Ksantės ir Komotinės miestų. Praėjusį mėnesį Didžiojoje Britanijoje vieno vilkiko priekaboje buvo rasti 39 žmonių lavonai. Įtariama, kad žuvusieji buvo vietnamiečiai, mėginę neteisėtai patekti į Europą. Penktadienį atlikus įprastinį patikrinimą greitkelyje netoli Italijos sienos, buvo rasta 31 Pakistano migrantų grupė.

Perspėja. Buvęs Sovietų Sąjungos lyderis Michailas Gorbačiovas pareiškė, kad pasaulis yra atsidiūręs „milžiniškame“ pavojuje dėl pasaulio galių turimų branduolinių ginklų, tvyrant įtampai po Šaltojo karo pabaigos. Paskutinis Sovietų Sąjungos vadovas 1990 metais buvo apdovanotas Nobelio taikos premija už istorinę branduolinės ginkluotės mažinimo sutartį, kurią pasirašė su tuometiniu JAV prezidentu Ronaldu Reaganu. Anksčiau šiemet amerikiečių prezidento Donaldo Trampo sprendimu JAV iš šios sutarties pasitraukė. M. Gorbačiovo sprendimas nesiūsti sovietų armijos į Rytų Vokietiją prieš 30 metų, kai griuvo Berlyno siena, buvo lemtingas taikos išsaugojimui Šaltojo karo metais. 88 metų M. Gorbačiovas interviu britų transliuotojui BBC Maskvoje sakė, kad pasaulis nėra saugus, nepaisant praeities pastangų riboti ginklavimąsi. „Kol yra masinio naikinimo ginklų, o ypač branduolinių [ginklų], kyla milžiniškas pavojus“, - sakė jis pirmadienį į eterį išėjusiam interviu. „Visi žmonės turi aiškiai pareikšti - visi žmonės - kad branduoliniai ginklai privalo būti sunaikinti. Tokiu būdu mes išgelbėsime save ir planetą“, - kalbėjo jis. Pasak M. Gorbačiovo, XX amžiaus Maskvos ir Vašingtono varžybas pakeitė nauji iššūkiai, dėl kurių pasaulis atsidiūrė nuolatiniame kare. „Jis yra apriėmęs, bet vis tiek tai yra karas, - juokdamasis kalbėjo jis. - Atmosfera vis tiek yra negera.“

Pažeidinės. Iranas pirmadienį paskelbė ketinantis toliau pažeidinėti 2015 metų daugiašalį susitarimą dėl jo branduolinės programos, pripažinęs, kad dabar turi dvigubai daugiau uždraustų pažangių urano sodrinimo centrifugų ir kuriantis naują prototipą, veikiantį 50 kartų sparčiau negu centrifugos, leidžiamos šiuo susitarimu. Šis pranešimas buvo paskelbtas šaliai minint 1979 metais įvykdyto JAV ambasados Teherane užgrobimo, pradėjusio 444 dienas užsitęsusių įkaitų krizę, 40-ąsias metines. Paleidęs naujas pažangias sodrinimo centrifugas Iranas galėtų greičiau nei per metus pasigaminti pakankamą skiliosios medžiagos kiekį, reikalingą atominiam užtaisui pasigaminti, jeigu tokio tikslo būtų siekiama. Iranas jau anksčiau paskelbė nebesilaikysiantis sutartimis numatytą suvaržymų jo turimam prisodrinto urano ir sunkiojo vandens kiekiui, mėginamas spausti Europą pasiūlyti naują susitarimą, praėjus daugiau kaip metams po JAV prezidento Donaldo Trampo vienašališko sprendimo išvesti Vašingtoną iš JCPOA.

Temidės svarstyklės

Smurtas. Lapkričio 1 dieną, apie 18.25 val., namuose, Anykščių seniūnijos Rubikių

kaime, Šiaulių g., neblaivus (nustatytas 0,67 prom. girtumas) vyras (g. 1933 m.) konflikto metu smurtavo prieš brolių (g. 1935 m.). Pradėtas ikiteisminis tyrimas. Vyras sulaukėtas ir už-

darytas į areštinę.

Vagystė. Lapkričio 2 dieną, apie 9.00 val., pastebėta, jog įsibrauta į vyrui (g. 1980 m.) priklausančių namų, esančių

Andrioniškio seniūnijos Mikiečių kaime, malkinė, iš kurios pagrobta benzininis pjūklas HUS-QVARNA, lapų pūtiklis STIHL. Padaryta žala tikslinama. Pradėtas ikiteisminis tyrimas.

spektras

Neatitrukė. Karo kėčiame Rytų Ukrainoje Kijevui ir Maskvos palaikomiems separatistams pirmadienį vėl nepavyko atitraukti savo pajėgų nuo svarbaus fronto linijos ruožo. Kaip pranešė naujienų agentūros „Interfax“ korespondentas, Donecko srities separatistai laiku davė pasiruošimo atitraukimui signalą - paleido baltos spalvos raketą, bet ukrainiečių pajėgos į jį neatsakė. Taigi, šis procesas vėl atidedamas. Trišalė kontaktinė grupė (TKG), kurią sudaro Rusijos, Ukrainos ir separatistų atstovai, spalio 1 dieną suderino pajėgų atitraukimą iš teritorijos netoli dviejų Rytų Ukrainos gyvenviečių – Zolotės ir Petrivskės. Abi šalys turi vienu metu atitraukti pajėgas 1 km atstumu nuo fronto linijos. Pajėgų atitraukimas yra viena iš pagrindinių sąlygų, keliamų siekiant pirmų tiesioginių Rusijos prezidento Vladimiro Putino ir Ukrainos vadovo Volodymyro Zelenskio derybų, kurioms turėtų tarpininkauti Prancūzijos ir Vokietijos lyderiai.

Siūlo. Laukinių gyvūnų padarytą žalą eismo įvykiu metu turėtų padengti ne per avariją nukentėję žmonės, o valstybė, jei gyvūnai yra ne privati nuosavybė. Tokią Laukinių gyvūnijos įstatymo pataisą siūlo Seimo vicepirmininkas Mišriai Seimo narių grupei priklausantis Remigijus Žemaitaitis. Parlamento teigimu, dabar valstybė nepakankamai apsaugo vairuotojus nuo susidūrimų su laukiniais gyvūnais, nes ne visur pastatytos tvoros, skiriančios miškus nuo kelių. „Kai žmogus susiduria su žvėriuku, negana to, kad jis nubaudžiamas už kelių eismo taisyklių pažeidimus, jis dar turi žalą kompensuoti (...), nors valstybė skiria šitiek priemonių ir pinigų prevencijai, bet nesugeba pagrindinių magistralinių kelių nuo gyvūnų apsaugoti tvora“, – BNS sakė Seimo narys. Pasak jo, laukiniai žvėrys yra valstybės nuosavybė, todėl ji turi užtikrinti saugumą keliuose. Parlamento žiniomis, susidūrimų su laukiniais žvėrimis keliuose nemažėja. Nuo šių metų pradžios iki spalio pabaigos jie sukėlė 3 870 eismo įvykių, kurių metu sužeisti 32 žmonės, o vienas žuvo.

Vizitas. Prezidentas Gitanas Nausėda antradienį darbo vizito vyks į Suomiją, kur susitiks su šios šalies vadovais. Kaip pirmadienį pranešė Prezidentūra, vizito metu numatyti susitikimai su Suomijos prezidentu Sauli Niinisto, ministru pirmininku Antti Rinne ir parlamento pirmininku Matti Vanhanen. Anot G. Nausėdos, Suomijos vaidmuo nuolat auga kaip Lietuvai artimos ir svarbios partnerės. „Lietuva vertina abi šalis vienijančių intensyvių ir draugišką dialogą, ypač ekonomikos, energetikos ir transporto infrastruktūros srityse. Abi šalys išitraukusios į intensyvių regioninių Šiaurės ir Baltijos šalių (NB8) bendradarbiavimą“, – rašoma Prezidentūros pranešime. Vizito metu šalių vadovai aptars dvišalius santykius, ekonominių ryšių stiprinimo galimybes. „Suomija yra devinta pagal dydį užsienio investuotoja mūsų šalyje. Prezidentai kalbės ir regioninio saugumo, santykių su Rytų kaimynystės valstybėmis, branduolinės saugos, partnerystės NATO ir kovos su hibridinėmis grėsmėmis klausimais“, – teigiama pranešime.

-BNS

Kavarske paminėtos Hubertinės

Lina DAPKIENĖ

Lapkričio 3-iąją minima Šv. Huberto – medžiotojų globėjo – diena, tad dviejų būrelių – Kavarsko ir „Ažuolyno“ – nariai nuo pat ryto rinkosi į medžiotojų šventę.

Šventė prasidėjo sekmadienio Šv. mišiomis Kavarsko bažnyčioje, vėliau kiltą į medžioklę, o po jos visi rinkosi prie bendro stalo, kad pasikalbėtų apie ką tik paminėtą Medžiotojų dieną bei jos tęstinumą kiekvienais ateinančiais metais.

Prie bažnyčios rinkosi su keturkojais draugais

Nuo pat ryto prie bažnyčios stoviniavo gausus medžiotojų būrys. Geriausi jų keturkojai draugai rodė balsą, nenorėdami nė trumpam atsiskirti nuo savo šeimininkų – jie nenustygo vietoje, trokšdami kuo greičiau lėkti į medžioklės plotus. Vis dėlto medžioklės teko palaukti miestelyje, nes sugaudę vargonai ir prakilni giesmė pakvietė į Šv. mišias, kurias aukėjo Kavarsko Šv. Jono Krikštytojo bažnyčios klebonas, kun. dr. Nerijus Vyšniauskas.

Pilnutėlėje Kavarsko bažnyčioje prieš Šv. mišias į priekį žengė Anykščių kultūros centro Istorinio šokio studijos „Baltoji pavana“ šokėjai, vadovaujami Jūratės Uselienės. Suskambus senųjų dvarų muzikos garsams, iškilmingai įnešti medžioklės simboliai ir trofėjai, kurie mišių metu buvo pašventinti. XV–XVI a. kostiumais pasipuošę šokėjai prikaustė visų susirinkusių į bažnyčią, dėmesį, o grakštumas ir elegancija, susipynusi su Hubertinių simboliška, pakylėjo ir suteikė

šventei iškilmingo prakilnumo.

Idėjinis Hubertinių šventės Kavarske organizatorius – Svirnuose gyvenantis, ne vieną dešimtmetį medžiojantis ūkininkas Romualdas Kubaitis. Medžioklis kartu su bičiuliais sumanė prikelti kadaise gyvavusią tradiciją – Šv. Huberto dienos minėjimą pradėti nuo Šv. mišių bažnyčioje, organizuoti simbolinę medžioklę, sukviesti žmones paskanauti medžiotojų vaisių.

„Hubertinių šventė minėdavome su anksčiau šioje parapijoje klebonavusiu kun. dek. Norbertu Martinkumi. Beje, jis irgi yra medžiotojas, esam kartu medžioję, nuvykdavom į kapines, prie jau išėjusių iš mūsų būrio medžiotojų kapų. 2016 metais N. Martinkus buvo perkeltas į kitą parapiją. Džiugu, kad dabartinis klebonas, kun. dr. Nerijus Vyšniauskas aktyviai palaikė mūsų idėją atgaivinti Hubertines. Likus savaitei iki lapkričio pradžios, su klebonu aptarėme programą, o rezultatas – visa susivienijusi bendruomenė šiandien mini Hubertines. Atgimusi Hubertinių šventė Kavarske, matyt, taps gražia tradicija“, – džiaugėsi

Dabartinis Kavarsko medžiotojų klubo pirmininkas Eimantas Baltušis (kairėje) ir buvęs „Ažuolyno“ vadovas Danius Vencius (dešinėje).

Romualdas Kubaitis.

Pasiteiravus pašnekovo apie idėją švęsti Hubertines Kavarske, R. Kubaitis kalbėjo apie tradicijų puoselėjimo svarbą: „Turime savo parapiją, tad kodėl gi nepaminėjus Šv. Huberto čia, savo miestelio bažnyčioje? Svarbu ir gražu puoselėti savas tradicijas. Mano žmona šoka Istorinio šokio studijoje „Baltoji pavana“, tad, numatę scenarijų, norėjome paminėti medžiotojų globėjo dieną kultūringai, ir kad tai būtų sielos atgaiva visiems susirinkusiems į Šv. mišias“.

Kas buvo šv. Hubertas?

Fransua Hubertas – VII amžiuje gyvenęs Burgundijos didikas – buvo aistringas medžiotojas. Jaunasis Hubertas mėgo kraugerisšką medžioklę ir puotas. Anot legendos, vieną Šv. Kalėdų vakarą Hubertas išjojo medžioti ir pamatė elnią su didžiuliais dešimties atšakų ragais. Jis pasiruošė sviesti ietį, bet pargriuvo. Elniū nutvieskė šviesa ir tarp jo ragų Hubertas pamatė šviečiantį auksinį kryžių.

(Nukelta į 8 psl.)

komentarai

Svarbi informacija nugula archyvuose

Informacija apie tai, kad Anykščių rajono gyventojai gali siūlyti kandidatus Teresės Mikeliūnaitės kultūros premijai ar Antano Baranausko literatūrinei premijai, šiemet buvo paskelbta tik Anykščių rajono savivaldybės interneto svetainėje. Svarbios žinios apie neįgaliesiems pradėtas teikti naujas paslaugas, nemokamo transporto per lapkričio šventes grafikai taip pat viešinami tik žinybiniame tinklapyje.

Iš kokių šaltinių Jus pasiekia tokia ir panaši informacija? Ar, Jūsų manymu, pakanka tokias žinias paskleisti tik žinybiniame tinklapyje? Kokių savivaldos žinių pasigendate laikraščiu, žurnalų, portalų puslapiuose?

Žmonių nežinojimas kainuoja brangiau

Alvydas JANICKAS, anykštėnas:

- Skaitau vietinius laikraščius, informacijos ieškau ir naujienų portaluose. Turiu prisipažinti, kad Anykščių rajono savivaldybės internetinę svetainę atsiverčiau, tačiau tai darau gerokai rečiau.

Reikia pripažinti, kad naujienų bei aktualijų iš Anykščių rajono savivaldybės galėtų būti daugiau laikraščiuose bei internetiniuose portaluose. Tarkim, žmonėms

aktualūs kietojo kuro kompensacijų klausimai. Kodėl tokios informacijos nepasistengus platinti kaimo gyventojams, kompensacijų gavėjams? Tai tik vienas iš pavyzdžių, kokių žinių reikėtų iš savivaldybės pusės.

Anksčiau būta kalbų, kad svarbią gyventojams informaciją būtų galima skelbti prekybos centruose įrengtose skelbimų lentose. Tai svarstyta idėja.

Beje, šalia Anykščių kultūros centro įrengtas lauko ekranas bent jau man, kad gauciau naujienas, didelės įtakos nepadarė. Tai labai brangi idėja ir formatai. Kiek tos naudos gyventojams iš lauko ekrano, abejotina. Pats porą kartų į tą ekraną pasižiūrėjau - ir viskas tuo baigėsi.

Žinoma, informacijos platinimas žiniasklaidos priemonėse kainuoja, bet kito kelio - žmonių nežinojimas dažnai kainuoja brangiau – nėra. Žmonės nesupraks, jei gaus informaciją, nors ją paskelbti savivaldybei ir kainuos. Tai kur kas geresnis sprendimas, nei pirkti abejotinos vertės visokias amfibijas ir kitus „sėdėvus“.

Nereikia nueiti lengviausiu keliu

Donaldas VAIČIŪNAS, anykštėnas:

- Anykščių rajono savivaldybės svetainėje ir „Facebook“ paskyroje iš tiesų vyksta informacijos sklaida, tačiau ar ji pasiekia paprastam vartotojui, kuris nesinaudoja internetiniais šaltiniais, klausimas. Susidaro toks įspūdis, jog skelbiama tik tam, kad būtų paskelbta, nes privaloma tai padaryti, o po to - jau kaip susiklostys, taip. Kita vertus, suprantu - nėra ir resursų, kad kiekvienam žmogui būtų galima paduoti informaciją kaip ant delno. Tuo labiau, jei kalbame apie socialines paslaugas, dažniausiai informacija apie jas taip ir nugula archyvuose, net nepasiekusi to žmogaus, kuriam jos reikia. Jei žvelgtume dar giliau, mano manymu, kiekvienos įstaigos pozicija ir prioritetas turėtų būti paslaugų ar kitų svarbių žinių viešinimas visais įmanomais būdais. Pavyzdžiui, pigus ir efektyvus viešinimas galėtų vykti per seniūnijas, seniūnus ir seniūnaičius, taip pat ir per bendruomenes, kur vyksta nuolatinis glaudesnis kontaktas su žmonėmis. Mano manymu, skelbti naujienas

tik svetainėje ir „Facebook“ paskyroje nepakanka. Manau, kad įstaigos galėtų pasistengti surasti naujų būdų, kaip pateikti informaciją, o ne nueiti lengviausiu keliu – internetu.

Ilgametis įprotis - žinių ieškoti „laikrašty“

Romaldas GIŽINSKAS, anykštėnas:

- Svarbią savivaldybės informaciją skelbti tik Anykščių rajono savivaldybės interneto svetainėje tikrai nepakanka. Reikia, kad ji būtų skelbiama vietinėje spaudoje - laikraščiuose, naujienų portaluose. Labai nedažnai pats atsiverčiu savivaldybės puslapi. Gal jaunesni šitą puslapį varto dažniau?

Yra toks įprotis, ypač vyresnio amžiaus žmonėms, per daug metų susiformavęs. Netgi pasakysiu aukštaitiškai: „Kū tu man šneki, laikrašty parašyta.“

Lauko ekranas informacijos sklaidai... Kodėl gi ne, tačiau aš į lauko ekraną nežiūriu. Turiu tokią nuodėmę - mažai pėsčiomis vaikštau. Ši priemonė labiau skirta pėstiesiems.

-ANYKŠTA

„Mes mokėsime numirt, jei Tėvynė aukos reikalauja...“

Vytautas BAGDONAS

Praėjusį sekmadienį, lapkričio 3-iają, Svėdasų krašte buvo iškilmingai pagerbti Lietuvos Laisvės kovų dalyviai, prieš 70 metų žuvę Drobčiūnų miške ir palaidoti Kunigiškių kapinėse.

Garbės sargyboje šalia partizanų kapų išsirikavo Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos nariai, Lietuvos šauliai ir kitų patriotinių organizacijų atstovai.

Ankščių rajono savivaldybės, Svėdasų seniūnijos, Kauno anykštėnų draugijos Vaižgantiečių klubo, Svėdasų krašto (Vaižganto) muziejaus ir asociacijos Vaižgantiečių klubas „Pragiedrulus“ organizuotos 1949 metų lapkričio 2-osios – Vėlinių dienos - rytmetį Drobčiūnų miške žuvusių partizanų pagerbimo iškilmės prasidėjo Svėdasų Šv. Arkangelo Mykolo parapijos bažnyčioje Šventomis Mišiomis, kurias aukojo ir labai prasmingą pamokslą pasakė parapijos klebonas kun. Raimundas Simonavičius. Po to visi iškilmių dalyviai patraukė link Kunigiškių I kaimo kapinių, kur amžinojo poilsio ir atgulė Laisvės kovotojų Algimanto apygardos Kunigaikščio Margio rinktinės Vaižganto kuopos vado, rašytojo Juozo Tumo - Vaižganto vyriausios sesers Marijonos Tumaitės - Nakutienės anūko Alberto Nakučio - Viesulo, rinktinės vado, adjutanto Stasio Gimbučio - Rūko, rinktinės žvalgybos skyriaus viršininko Petro Dilio - Tarzano, „Viesulo“ būrio vado Kazio Palskio - Ažuolo, Gintaro, S.Dariaus ir S. Girėno kuopos vado Petro Černiaus - Tigro, partizanų Petro Meškausko - Caro, Petro Miškinio - Šarūno palaikai.

Plaikstantis vėliavų šilkui, lieps-

nojant šalia kapinių sukrautiems laužams, rikiuotėje Kauno generolo Povilo Plechavičiaus kadetų licejaus auklėtiniams, Lietuvos šaulių sąjungos nariams, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos savanoriams sustingus, nuaidėjus Lietuvos Respublikos Himno garsams, Kunigiškių kapinėse prasidėjo iškilmingas partizanų atminimo pagerbimo minėjimas, kurio pavadinimas sukomponuotas iš vieno prasmingo partizanų eilėraščio žodžių „Mes mokėsime numirt, jei Tėvynė aukos reikalauja...“. Kad partizanams Laisvės siekis, kova su okupantais buvo svarbiau net už gyvenimą, pabrėžė įžanginėje kalboje ir šio renginio iniciatorius, kraštiečių mokslininkas, technikos daktaras doc. Gvidas Kazlauskas. Jis visiems susirinkusiems priminė pokario metų baisumus, niekuo nenusikaltusių žmonių mirtis, gretimo Kurkliečių kaimo tragediją, kuomet vietiniai stribai ir mūsų tautos priešai, keršydami sodiečiams už paramą partizanams, sudegino kaimo trobas su žmonėmis, be jokio gailėsčio į ugnį sumetė net kūdikius ir senokus. Istorikas, Anykščių rajono savivaldybės administracijos darbuotojas Gintaras Vaičiūnas apžvelgė Svėdasų krašto partizanų

junginių steigimosi istoriją, jų patriotinius siekius, partizanų veiklą dėl laisvės ir nepriklausomybės. Prisiminimais apie savo tėvą ir brolių –Vaižganto partizanų kuopos vadą Albertą Nakutį -Viesulą dalijosi jo artimieji. Sūnus, rokiškėnas pedagogas Petras Grucė - Nakutis, dėkodamas partizanų pagerbimo iškilmių organizatoriams, pasakojo, kad jam, trejų metų vaikui, atmintyje neišliko tėvo paveikslas, tačiau iš savo motinos, kitų partizanų pasakojimų žino, kad jo tėvas Albertas Nakutis buvo labai stiprus, nuoširdus, gerbiamas žmogus, tikras patriotas. Partizanų vado sesuo, kaunietė medikė Irena Bartusevičienė - Nakutytė prisiminė 1948 metais vykusį jų paskutinį susitikimą. Irena tuomet gyveno „pas dieduką“, nes visi kiti artimieji buvo ištremti. Vieną kartą „diedukas“ ją išsivežė į mišką, kur ji ir susitiko su broliu. Kai tėvas, bijodamas tragiško sūnaus ir kitų partizanų likimo, patarė išeiti iš miško, susitvarkyti dokumentus, legalizuotis, Albertas net pyktelejo ir pareiškė, kad jokia būdu kovos neatsisakys ir okupantams netarnaus. O seseriai papriekaištavo, kam toji nusikirpo tokias gražias kasas, pašiepdęs: „Gal nori patikti Ivanui?“ „O aš pasakiau, kad ka-

Prisiminimais dalijasi Vaižganto partizanų kuopos vado Alberto Nakučio - Viesulo sūnus Petras Grucė - Nakutis ir sesuo Irena Bartusevičienė-Nakutytė.

Kalba akademikas, prof. Albinas Kusta.

Autoriaus nuotr.

sas nusikirpau dėl to, kad man jų tardytojai netampytų, nes visą laiką buvau tardoma, mušama. Brolis tuomet manęs atsiprašė. Tai buvo mūsų paskutinis susitikimas“, – prisiminė Irena Bartusevičienė - Nakutytė...

Partizanų patriotiškumo svarbą ir auką Lietuvos ateičiai pasiskaitė akcentavo akademikas prof. Albinas Kusta. Apie tai, kaip svarbu tęsti partizanų pradėtą kovą už laisvą ir nepriklausomą Lietuvą, saugoti ir ginti savo šalį, kalbėjo Lietuvos Respublikos Seimo narys Sergejus Jovaiša, Anykščių rajono meras Sigutis Obelevičius ir kiti renginio dalyviai.

Rudens vėsa alsuojančią dieną kalbos kapinėse neprailgo, nes tarp jų skambėjo Anykščių kultūros centro Svėdasų skyriaus folkloro ansamblio, vadovaujamo Rožės Lapienienės, jautriai atliekamos patriotinės dainos, partizanų poe-

ziją skaitė, literatūrinės kompozicijas atliko Svėdasų Juozo Tumo - Vaižganto gimnazijos ir Rokiškio Senamiesčio progimnazijos moksleiviai (vadovės - mokytojos Regina Žvirblienė ir Žerutė Semaškie-nė), apie tai, kaip partizanų kovos atgarsiai įkvepia mylėti Tėvynę ir ją ginti meninės - literatūrinės kompozicijos „Tavi namai – žalia giružė, Tu išėjai gint Lietuvos!“ metu pabrėžė jaunieji svėdasiečiai šauliai, kauniečiai, generolo Povilo Plechavičiaus kadetų licejaus auklėtiniai. Šalia partizanų kapų ir architekto Broniaus Kazlausko sukurto išpūdingo, varpinę primenančio paminklo priesaikos žodžius tarė Lietuvos šaulių sąjungos nariais pasiryžę tapti jaunieji svėdasiečiai.

Pasibaigus oficialiajai daliai kapinėse, dar niekas neskubėjo į namus - susibūrė Kunigiškių I kaime veikiančiame Svėdasų krašto (Vaižganto) muziejuje. Čia su visais bendravo, renginio organizatoriams anykštėnų muziejinių parengtas knygas „Vaižgantas apie...“ įteikė Anykščių rajono meras Sigutis Obelevičius ir vicemeras Dainius Žiogelis. Muziejuje apžiūrėtos atnaujintos ekspozicijos, parodos, tarp jų ir Kauno anykštėnų draugijos nario, architekto, dailininko, Buriatijos tremtinio Jono Lukšės parengta istorinė - vizualinė paroda „Lietuvos partizanų takais“. O praalkus labai tiko ir pritiko čia pat, muziejaus kiemelyje, Lietuvos šaulių sąjungos pulkininko bei Utenos Prano Saladžiaus 9-osios rinktinės šaulių išvirta skani šauliška košė ir kvapni arbata...

Iškilminga svėdasiečių jaunųjų šaulių priesaikos akimirka.

Patriotines dainas Kunigiškių kapinėse atliko Anykščių kultūros centro Svėdasų skyriaus folkloro ansamblis, vadovaujamas Rožės Lapienienės.

vardadieniai

šandien

Elžbieta, Zacharijas, Audangas, Gedvydė, Florijonas, Elzė.

lapkričio 6 d.

Leonardas, Melanijus, Ašmantas, Vygaudė, Armantas.

lapkričio 7 d.

Ernestas, Rufas, Sirtautas, Gotautė, Karina.

lapkričio 8 d.

Severijonas, Viktorinas, Svirbutas, Domantė, Gotfridas, Severinas.

mėnulis

lapkričio 5 - 8 d. priešpilis

anekdotas

- Kuo geriausiai užgerti autentiškus meksikietiškus patiekalus?

- Tekila.

- Vokiškus patiekalus?

- Alumi.

- Itališkus patiekalus?

- Vynu.

- Rusiškus patiekalus?

- Rusiškos virtuvės patiekalus reikia ne užgerti, o užkąsti!...

- Mama, vakar Tomas atėjo į mokyklą nesiprausęs, ir mokytoja už tai jį išvarė namo.

- Ar tai padėjo?

- Taip, šiandien pusė mokinių atėjo nesiprausę.

Psichiatrijos ligoninė. Lauke vaikšto du ligoniai, vienas sako:

- Lipam į medį.

- Gerai, - atsako kitas.

Tupi jie medyje, staiga vienas iškrito. Kitas klausia:

- Kaip čia nukritai?

- Prinokau.

- Kur vyrams žmonos atrodo gražiausias?

- Senose nuotraukose.

Mokiny klasėje pagadino orą. Supykęs mokytojas išvijo nenau-dėlį laukan. Išeidamas iš klasės mokiny murma:

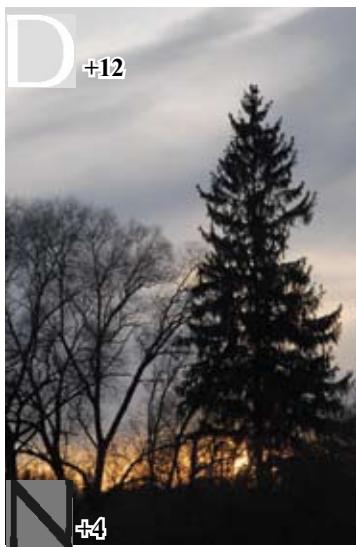
- Kur logika? Mane, nusikaltėlį, vejate į gryną orą, o nekaltuosius paliekate klasėje kvėpuoti blogu oru!

Šachmatų čempionatas. Rumunai diskvalifikavo visą čigonų rinktinę, nes ši vogė arklius.

Blondinė per egzaminą:

- Dėstytojų, kaip teisingai rašyti: Iranas ar Irakas?

oras

+12

+4

Kavarske paminėtos Hubertinės

Nuotrauka po sekmadienio, lapkričio 3 dienos, Šv. mišių Kavarsko Šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje.

(Atkelta iš 3 psl.)

Paveiktas regėjimo, priėmęs jį kaip Dievo ženklą, jaunuolis atsisakė aukštų titulų, paskyrė savo gyvenimą bažnyčiai, gyveno vienuolio atsiskyrimo gyvenimą, vėliau buvo išventintas į vyskupus. Savo buvusiose žemėse pastatė kelis vienuolynus, rūpinosi gyvūnais ir gamta. Po mirties paskelbtas šventuoju. Palaidotas jo vardu pavadintame miestelyje Saint-Hubert, Belgijoje.

Šv. Huberto dieną medžiotojai pradėjo minėti netrukus po jo mirties. VIII amžiuje šis paprotys jau buvo išplitęs Belgijoje, Nyderlanduose. Laikui bėgant, Šv. Huberto diena pradėta minėti beveik visuose krikščioniškos Europos kraštuose, taip pat ir Lietuvos Didžiojoje kunigaikštystėje.

Lietuvoje Šv. Huberto diena pradėjo minėti pranciškonai

Dabartinė Šv. Huberto dienos minėjimo tradicija Lietuvoje atkurta po kelių dešimtmečių pertraukos. Pirmieji ją paminėjo broliai pranciškonai, sukviėtę Vilniaus medžiotojų bendruomenę į pamaldas Bernardinų bažnyčioje.

Kitais metais ji jau buvo minima Troškūnų šv. Trejybės parapijos medžiotojų, kasmet šios šventės minėjimas plėtėsi ir šiuo metu ją kukliau ar iškilmingiau paminė beveik visos Lietuvos rajonų medžiotojų bendrijos.

Dviejų būrelių suvažiavimas ir šventė

Šiomet paminėti Hubertinių į Kavarską atvyko dviejų medžiotojų būrelių nariai. Kavarsko medžiotojų būrelis gyvuoja nuo 1954 metų. Jo vadovas Eimantas Baltušis pasakojo, kad šiuo metu būrelyje yra 53 medžiotojai.

„Devinti metai, kaip vadovauju šiam būreliui. Bendras medžioklės plotas yra per 6200 hektarų, besidriekiančių Šerių, Janušavos, Dabužių kriptimi. Turim sodybą Maželių kaime (Kavarsko sen.), kurią prižiūrim, tvarkom, ten ir renkams“, – pasakojo E. Baltušis.

Medžiotojų klubo „Ažuolynas“ pirmininkas Saulius Puidokas medžioja apie dešimt metų, o vadovauja būreliui dar tik vienerius metus. „Mūsų būrelyje yra 29 nariai, tarp jų yra tikrų intelektualų – gydytojų, teisininkų, pedago-

gų, profesorių. Džiugu, kad jiems medžioklė nėra vien tik, paprastai tariant, šautuvus ir mėsa. Vertinamas gražių tradicijų puoselėjimas, bendravimas, pagalba žvėrimis šaltuoju metų laiku“, – kalbėjo S. Puidokas.

Medžioklė – kaip įsisenėjusi lėtinė liga

Pasiteiravus Romualdo Kubaičio, kas jam yra medžioklė, vyriškis pateikė vaizdingą komentarą: „Tai įsisenėjusi lėtinė liga, kuri gydymui nepasiduoda. Man svarbiausia medžioklėje – ne trofėjus, o procesas. Žinoma, nėra tokio kareivio, kuris nenorėtų tapti generolu, bet apskritai mano požiūris yra toks: jei gali nešauti - nešauk. Ir toks požiūris susiformuoja su amžiumi, su patirtimi. Mano kolegų, patirties turintys medžiotojai, taip pat tokios pozicijos laikosi. Juk pamatai žvėrį ir žinai, ar tai jaunas, dar galintis daug duoti tai populiacijai gyvūnas, ar jis jau senas ir prie populiacijos niekuo nebeprisidės. Stebėdamas iš bokštelių, gali apgalvoti ir pasirinkti, ką medžiosi“.

Pomėgiu medžioti jau pasižymi abu Romualdo sūnūs – Gediminas ir Šarūnas, kurie taip pat dalyvavo Hubertinių minėjime nuo pat Šv. mišių pradžios. „Medžioklė – labai brangus hobis, jau tapęs gyvenimo būdu. O Hubertinės man, kaip

pirmininkui, kone prilygsta Kalėdoms, – šypsodamasis tvirtino Medžiotojų klubo „Ažuolynas“ pirmininkas Saulius Puidokas, pridūręs: „Su metais keičiasi medžioklės supratimas. Kalbu apie tausojamąją medžioklę. Šiuolaikinė medžioklė susijusi tiek su gyvūnijos rūšių apsauga, tiek su populiacijų reguliavimu“.

Arūnas Žibutis - buvusio Anykščių r. „Atžalyno“ kolūkio pirmininko Antano Žibučio sūnus. „Kiek save atsimenu, tiek tarp medžiotojų visada ir buvau. Iki pat 2012-ųjų, kai tėvukas pasimirė, mūsų namų teritorijoje medžioklė prasidėdavo, pas mus ir pasibaigdavo. Visus susirinkimus tėtis namų aplinkoje organizuodavo. Pamenu, buvo laikas, kai Kavarsko ir Vilniaus medžiotojų būreliai buvo atskiri, vėliau susijungė, po to - vėl atsiskyrė, taip liko iki dabar. Tiesa, džiugu, kad tas atsiskyrimas yra tik formalumas, nes ir Hubertinėse abiejų būrelių medžiotojai dalyvauja“, – kalbėjo Arūnas Žibutis.

Paprašytas prisiminti kolūkių laikus ir tuometines medžiokles, Arūnas Žibutis kalbėjo apie istoriją tapusius laikus: „Buvo kolūkio technika, tad medžiotojai pasiskolindavo, pakraudavo šieno, pašarų ir žvėrimis nuveždavo. Turima kolūkio technika atkasdavo keliukus. Turiu nuotrauką, kur tėvukas, kaip medžiotojas, ant arklio jodinėja. Su „viliuku“ nuvykdavo iki kolū-

gio dirbtuvių, o toliau žiemą niekur nuk nepražiuosė, užklimpsi. Kai laukus numelioravo, kelius padarė, tada jau laisviau medžiotojai savo plotus pasiekdavo“, – pasakojo medžiotojas A. Žibutis.

Arūnas Žibutis yra išsaugojęs senutėlį medžioklinį ragą, turi ir tėčio šautuvą. „Su medžiokliniu ragu paskelbdavo varymo pradžią, varymo pabaigą, tuo garsu pagerbdavo žvėris. Ketinu meistrui nuvežti, kad šiek tiek sutvirtintų, rūdis pašalintų“, – teigė A. Žibutis, šiuo metu dirbantis Vilniuje, bet dažnai grįžtantis į Kavarską.

Rūtenis Audenis su Kavarsko medžiotojų būreliu medžioja nuo 1994 metų. Į medžioklę jis įstraukė Romualdo Kubaičio, savo draugo, sudomintas. Paklaustas, kas labiausiai džiugina medžioklėje, Rūtenis pirmiausia paminėjo kompaniją: „Labiausiai džiugina gera kompanija, o laimikis - tai kaip jau išeis... Būtent varminės medžioklės (medžioklės su varovais – aut. past.) man mielesnės, nes sueinam, pabendraujam, pajukaujam“. Pasiteiravus, kokių dar esama medžioklių, pašnekovas papasakojo apie tykojimo, arba sėlinimo, medžiokles, kai tyliai tykojama laimikio. Paprašytas pasakoti plačiau apie būrelį, su kurio nariais medžioja pats, pašnekovas užsiminė apie moterį: „Mūsų būrelyje yra viena moteris medžiotoja, vardu Sandra. Ji atvyksta į medžioklę iš Anykščių. Ji ir mėsa tvarko, ir daugelį darbų daro. Žinau, net iškamšas pati daro“, – pasakojo Rūtenis Audenis.

Anykštėnui, klubo „Ažuolynas“ valdybos nariui Ričardui Uliui medžioklė – laisvalaikio leidimas gamtoje. „Kuo giliau į mišką - tuo geriau jaučiuosi“, – šypsojosi Ričardas. Paklaustas, ar žmona neprieštarauja tokiam pomėgiui, medžiotojas tik šyptelėjo, kad „čia ne jos tema“... Iš trijų Ričardo sūnų vienas jau irgi tapo medžiotoju.

Kavarsko medžiotojų klubo nariui Sauliui Brazauskui medžioklė – ir sveikata, ir hobis. „Nuo 7 metų kaip varovas eidavau į miškus. Su Kavarsko būreliu medžioju nuo 1984 metų. Žmogus turi turėti užsiėmimą. Jei neturi jokio hobiai, tai jau yra blogai“, – konstatavo S. Brazauskas, dirbantis Kaune, bet kaskart atvykstantis į savo sodybą Kavarske.

Bažnyčioje pašventintas medžioklės trofėjus ir egliės šakos.

Šoka Istorinio šokio studijos „Baltoji pavana“ šokėjai. Autorės nuotr.